

Prin urmare, rezultă că Germania nu a aplicat corect articolul 2 alineatul (3) și articolul 6 din Directiva 2005/65/CE.

Potrivit articolului 7 din Directiva 2005/65/CE, statele membre se asigură că se întocmesc planuri de securitate portuară pentru porturile aflate sub incidența directivei și că ele se aprobă de către respectivul stat membru.

În înscrisul din 21 august 2013, autoritățile germane au admis că în privința celor 11 porturile din Rinul de Nord-Westphalia aflate sub incidența directivei lipsesc planurile de securitate portuară. Din înscrisurile depuse ulterior, rezultă că această situație nu s-a schimbat până în prezent.

Prin urmare, rezultă că Germania nu a aplicat corect articolul 7 din Directiva 2005/65/CE.

Potrivit articolului 9 din Directiva 2005/65/CE, pentru fiecare port aflat sub incidența directivei, se aprobă un agent de securitate portuară.

În înscrisul din 21 august 2013, autoritățile germane au admis că în privința mai multor porturile din Rinul de Nord-Westphalia aflate sub incidența directivei nu s-a aprobat un agent de securitate portuară. Din înscrisurile depuse ulterior, rezultă că această situație nu s-a schimbat până în prezent.

Prin urmare, rezultă că Germania nu a aplicat corect articolul 9 din Directiva 2005/65/CE.

⁽¹⁾ JO L 310, p. 28, Ediție specială, 07/vol. 15, p. 50

⁽²⁾ JO L 129, p. 6, Ediție specială, 07/vol. 13, p. 181

**Recurs introdus la 5 februarie 2016 de Comunidad Autónoma del País Vasco și Itelazpi, S.A.
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 noiembrie 2015 în cauza T-462/13,
Comunidad Autónoma del País Vasco și Itelazpi/Comisia**

(Cauza C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Comunidad Autónoma del País Vasco și Itelazpi, S.A. (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană și SES Astra

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 26 noiembrie 2015;
- soluționarea definitivă a acțiunii în anulare și anularea Deciziei Comisiei din 19 iunie 2013 ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea atacată a confirmat o decizie a Comisiei în materie de ajutoare de stat referitoare la diverse măsuri adoptate de autoritățile publice spaniole pentru a se asigura că semnalul de televiziune digitală terestră (TDT) ajunge în zonele îndepărtate ale teritoriului, în care trăiește un procent de numai 2,5 % din populație. Decizia a admis că, din punct de vedere material, piața nu ar oferi serviciul menționat în lipsa unei intervenții publice. În pofida acestui fapt, se contestă că ar fi vorba despre un serviciu de interes economic general (SIEG), susținându-se că, din punct de vedere formal, acesta nu ar fi fost definit „în mod clar” și nu ar fi fost încredințat de autoritățile publice. De asemenea, în decizie s-a afirmat că, în orice caz, autoritățile publice nu ar fi abilitate să opteze pentru o anumită tehnologie la momentul organizării SIEG.

Primul și unicul motiv de recurs: săvârșirea unor erori de drept în interpretarea articolului 14 TFUE, a articolului 106 alineatul (2) TFUE și a articolului 107 alineatul (1) TFUE, precum și a Protocolului nr. 26 la TFUE privind serviciile de interes general și a Protocolului nr. 29 la TFUE privind sistemul de radiodifuziune publică în statele membre

În special, în recurs se susține că în hotărârea atacată s-au săvârșit următoarele erori:

- încălcarea evidentă a limitei „erorii vădite” în examinarea diverselor acte de definire și încredințare a SIEG de către autoritățile publice;
- limitarea necorespunzătoare a „marjei largi de apreciere” a statelor membre, care se aplică atât definirii, cât și „organizării” SIEG și care include astfel alegerea modalităților de prestare a SIEG și opțiunea pentru o anumită tehnologie, indiferent dacă figurează în actul prin care este definit SIEG sau într-un act separat;
- analiza dreptului spaniol efectuată;
- neadmiterea faptului că „definirea” SIEG și „încredințarea” SIEG uneia sau mai multor întreprinderi pot fi efectuate prin unul sau mai multe acte;
- neadmiterea faptului că „definirea” SIEG și „încredințarea” SIEG nu necesită utilizarea unei formulări sau a unei exprimări specifice, ci o analiză materială și funcțională;
- negarea aplicabilității Protocolului nr. 29 privind radiodifuziunea la TFUE și la TUE.

⁽¹⁾ Decizia 2014/489/UE a Comisiei din 19 iunie 2013 privind ajutorul de stat SA.28599 [C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] pus în aplicare de Regatul Spaniei pentru utilizarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate (cu excepția comunității autonome Castilla-La Mancha) (JO 2014 L 217, p. 52).

Recurs introdus la 5 februarie 2016 de Comunitad Autónoma de Cataluña și Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 noiembrie 2015 în cauza T-465/13, Comunitad Autónoma de Cataluña și CTTI/Comisia

(Cauza C-67/16 P)

(2016/C 118/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Comunitad Autónoma de Cataluña și Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană și SES Astra

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 26 noiembrie 2015;
- soluționarea definitivă a acțiunii în anulare și anularea Deciziei Comisiei din 19 iunie 2013 ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.